

اخبار و گزارش های کارگری 11 اردیبهشت ماه 1405

اول ماه مه (11 اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران علیه نظام سرمایه داری فریاد برآوریم:

جنگ و جنگ افروزی، کشتار انسان ها، خانه خرابی و ویرانی، آوارگی و بیکاری نه

صلح، کار و آبادانی آری

افزایش بودجه نظامی و کاهش بودجه خدمات عمومی، خصوصی سازی آموزش و درمان، ریاضت اقتصادی، کاهش قدرت خرید، حقوق بخورونمیر و افزایش فقر نه

آموزش و درمان رایگان و حقوق متناسب با هزینه های زندگی و حفظ کرامت انسانی آری

اعدام، زندان و شکنجه؛ آزار و اذیت در خیابان، محل کار و زندگی؛ سانسور و قطع سراسری اینترنت جهانی؛ تبعیض و اینترنت طبقاتی نه

آزادی عقیده، بیان، تشکل و تجمع و سبک زندگی و اینترنت و ارتباط جهانی برای همه آری

حکومت های دیکتاتوری و ضد کارگری، حکومت اسلامی ایران نه

دموکراسی و عدالت اجتماعی آری

زنده و جاوید باد 12 اردیبهشت روز معلم سالروز به قتل رسیدن دکتر خاتعلی مقابل مجلس در

سال 1340 بدست دژخیمان رژیم سلطنتی

- تجمع اعتراضی رانندگان اخراجی شرکت پایانه و مخازن بندر ماهشهر مقابل فرمانداری

- اعتراض به بازرسی از محل سکونت مشمولین بیمه بیکاری

خطاب یک کارگر به وزیرکار: در کجای قانون بیمه بیکاری چنین الزامی ثبت شده که کارگری که از مقرری بیمه بیکاری استفاده می کند از صبح تا عصر باید در خانه بنشیند تا ثابت شود او بیکار است؟!

- بیدارزنی: زیست ویران شده ی کارگران، خاصه زنان کارگر زیر سایه ی جنگ، سرکوب و فقر

- روز جهانی کارگرسوسیسیس (Bratwurst) و مبارزه طبقاتی

امسال در تظاهرات اول ماه مه تعداد شرکت کنندگان بی سابقه بود

صدها هزار نفر در تظاهرات اتحادیه ای در سراسر آلمان شرکت کردند

- سندیکای ت.ژ.ت فرانسه: اول مه از آن ماست!

بیش از ۳۲۰ راهپیمایی و تجمع برای دفاع از روز ۱ مه، دستمزدها، عدالت اجتماعی و صلحی عادلانه و پایدار برگزار شد. بیش از ۳۰۰ هزار نفر در این تظاهرات شرکت کردند؛ رقمی که نسبت به سال گذشته افزایش داشته است. از جمله نزدیک به ۱۰۰ هزار نفر در پاریس، ۳۰ هزار نفر در مارس، ۱۲ هزار نفر در لیون و تولوز، ۸ هزار نفر در بوردو، ۷ هزار نفر در گرونویل، و همچنین برای مثال ۴۵۰ نفر در ویل‌فرانش-سور-سون، ۳۰۰ نفر در ریوم، ۸۰ نفر در سن-افریک و...

«اول مه، تعطیل و با حقوق؛ برای به‌دست آوردنش جنگیدیم و برای حفظش هم خواهیم جنگید!»

«پول برای خدمات عمومی، نه برای جنگ»

«افزایش دستمزدها، نه سود سهامداران»

«پول برای اشتغال، نه برای کارفرمایان»

«نان، صلح، آزادی»

«اجتماع ملی (راسامبلمان ناسیونال) بدترین دشمن کارگران است»

- سایه جنگ ایران بر راهپیمایی روز کارگر؛ از درگیری با پلیس در فیلیپین تا بازداشت معترضان در ترکیه

- عفو بین الملل: مردم ایران تقریباً هر روز صبح با خبر اعدام معترضان و دگراندیشان مواجه می‌شوند

جامعه بین‌المللی نباید به تشدید اعدام‌های خودسرانه مخالفان سیاسی و معترضان برای ایجاد رعب و وحشت بی‌تفاوت بماند

- برآورد خسارت سنگین قطع اینترنت در ایران

- بازداشت نالان حکمتی‌راد، معلم زبان انگلیسی در مهاباد و انتقال به زندان نقده

*تجمع اعتراضی رانندگان اخراجی شرکت پایانه و مخازن بندر ماهشهرمقابل فرمانداری

رانندگان اخراجی شرکت پایانه و مخازن بندر ماهشهر با تجمع مقابل فرمانداری این شهرستان در استان خوزستان خواستار بازگشت به کار شدند.

روز جمعه 11 اردیبهشت برابر اول ماه مه، جمعی از رانندگان روزکار شرکت پایانه و مخازن بندر ماهشهر به خبرنگار رسانه ای گفتند: در روزهای گذشته، در اعتراض به اخراج خود، با تجمع مقابل فرمانداری، خواستار رسیدگی فوری مسئولان به وضعیت اشتغال خود شدیم.

به گفته این رانندگان، حدود 20 نفر از نیروهای روزکار این شرکت، بدون ارائه دلیل مشخص و به صورت ناگهانی از کار برکنار شده‌اند.

تجمع‌کنندگان با ابراز نگرانی نسبت به وضعیت معیشتی خود و خانواده‌هایشان، از فرماندار بندرماهشهر درخواست کردند برای بررسی موضوع و بازگشت به کار آنان ورود جدی داشته باشد.

این رانندگان تأکید کردند اخراج بدون شفاف‌سازی، آنان را با مشکلات جدی اقتصادی و معیشتی مواجه کرده و انتظار دارند مسئولان هرچه سریع‌تر نسبت به حل این مسئله اقدام کنند.

*اعتراض به بازرسی از محل سکونت مشمولین بیمه بیکاری

خطاب یک کارگر به وزیرکار: در کجای قانون بیمه بیکاری چنین الزامی ثبت شده که کارگری که از مقرری بیمه بیکاری استفاده می‌کند از صبح تا عصر باید در خانه بنشیند تا ثابت شود او بیکار است؟!!

یک کارگر بیکار گفت: چرا بازرسان تامین اجتماعی، کرامت انسانی ما کارگران مقرری بگیر بیمه بیکاری را رعایت نمی‌کنند و با آبروی ما که از سر ناچاری مقرری می‌گیریم، بازی می‌کنند؟

یکی از کارگران بیکار شده‌ی ساکن شهرستان نیشابور از قطع بیمه بیکاری خود خبر داد و به خبرنگار رسانه ای گفت: 23 سال در یک دامداری به عنوان کارگر با حداقل حقوق کار کردم و 15 دی ماه با تعطیلی محل کارم با شرکت قطع همکاری کرده و با نامه‌ی عدم نیاز به تأمین اجتماعی مراجعه کردم و درخواست بیمه بیکاری دادم. تا اینکه بعد از گذشت چهار ماه انتظار، روز گذشته (حوالی ساعت 15) تأمین اجتماعی پیامکی مبنی بر اینکه بیمه بیکاری به من تعلق گرفت ارسال کرد و بلافاصله بعد از چند دقیقه، پیامکی دیگری دریافت کردم که در آن اعلام شده بود بیمه بیکاری شما قطع شده و برای پیگیری موضوع، به شعبه مراجعه کنم.

این کارگر با بیان اینکه هر چند با مستنداتی که دارم مشکل بیمه بیکاری من با مراجعه به تأمین اجتماعی نیشابور مرتفع می‌شود اما اکثر کارگران مقرری بگیر بیمه بیکاری از روند بازرسی‌های ماموران تأمین اجتماعی انتقاد دارند عنوان کرد: وقتی می‌گویید بیمه بیکاری به من تعلق نمی‌گیرد یعنی سابقه کار من را زیر سوال برده‌اند؛ در حالی که من واقعاً کار کرده و 23 سال حق بیمه پرداخت کرده‌ام؛ یا اینکه ممکن است در بازرسی‌ها و تحقیقات محلی، افراد یا حتی اعضای خانواده‌ام من را کارگر شاغل معرفی کرده‌اند اما آن‌ها از بیکاری من مطلع نیستند.

او با بیان اینکه مقرری بیمه بیکاری حق کارگر است و نباید این حق را به بهانه‌های مختلف از کارگران گرفت؛ در رابطه با امنیت مقرری‌بگیران بیکاری گفت: چرا بازرسان تأمین اجتماعی، کرامت انسانی کارگران بیکار شده را رعایت نمی‌کنند؛ چرا با آبروی کارگری که مثل من از سر ناچاری مقرری می‌گیرند، بازی می‌کنند؟ خیلی جالب است که بازرسان به محل زندگی من آمده‌اند و از همسایه‌ها و کاسبان محل با نشان دادن عکس و مشخصاتم تحقیق کرده‌اند که آیا من جایی کار می‌کنم و اگر یک نفر از اهالی از سر بی‌اطلاعی بگوید «این فرد شاغل است»، فوری بیمه بیکاری او را بدون تحقیق قطع می‌کنند. سخن اصلی من این است آخر چرا بازرسان با آبروی کارگری که حتی زن و فرزندش از وضعیت بیکاری او خبر ندارند بازی می‌کنند؟

این کارگر در ادامه گفت: باتوجه به شرایط نابسامان و متزلزل بازار کار و تعطیلی مکرر واحدهای تولیدی و خدماتی، حق بدیهی کارگر است که از بیمه بیکاری امن بهره‌مند شود.

وی با بیان اینکه این رویه‌ی ناکارآمد و ناصحیح بازرسی از مقرری بگیران بیمه بیکاری باید اصلاح شود؛ گفت: فرد بیکار به عنوان یک انسان حق زندگی دارد و می‌تواند برای خرید، درمان و به هر دلیل و بهانه دیگر، از خانه خارج شود. این چه استدلالی است کسی که چند ماه بیمه بیکاری می‌گیرد، باید در خانه زندانی باشد تا هر وقت بازرس آمد، او را در خانه ببیند.

او در پایان سخنان خود خطاب به وزیر کار گفت: جناب وزیر، در کجای قانون بیمه بیکاری چنین الزامی ثبت شده که کارگری که از مقرری بیمه بیکاری استفاده می‌کند از صبح تا عصر باید در خانه بنشیند تا ثابت شود او بیکار است؟! اگر مریض شود و بیمارستان برود و یا اگر برای پیگیری مدرسه فرزندان خود از خانه خارج شود، چه؟ این کارگر بیکار شده تا ابد که نمی‌تواند بیکار و خانه‌نشین باشد؛ به‌رحال باید به دنبال کار جدید از خانه خارج شود! آقای وزیر، پاسخ شما به این درد چیست؟!

***بیدارزنی : زیست ویران‌شده‌ی کارگران، خاصه زنان کارگر زیر سایه‌ی جنگ، سرکوب و فقر**

امروز روز جهانی کارگر است. روزی که در کمترین وجه آن، کارگران، زیر ذره‌بین تحلیل‌ها و انتشار آمارهای فلاکت‌بار از زندگی‌شان قرار می‌گیرند. اما به‌روزرسانی آمار گسترش فقر و محرومیت از حقوق انسانی کار در ایران امری هر روزه است، چرا که کارگران و بی‌شمار کارگر روزمزد و فصلی، هر روز سال‌شان با اخراج، بی‌پولی، کوچک‌تر شدن سبد معیشت خانوار کارگری و مرگ در پی فقدان ایمنی در محیط‌کار رقم می‌خورد.

تبعات قطعی اینترنت از دی‌ماه خونین ۱۴۰۴ تا شرایط جنگ فعلی

قطعی حداقل ۱۶ روزه‌ی نت جهانی به وقت کشتار معترضان در دی‌ماه گذشته، کسب‌وکارهای اینترنتی و #زنان مشغول در این حوزه را با بیکاری، افزایش بدهی و فقر مواجه کرد. پس از آن از شروع جنگ تا به امروز و قطعی ۶۳ روزه‌ی اینترنت، عملاً تمامی کسب‌وکارهای آنلاین و خانگی نابود شد. چیزی که سهم زنان در آن بالای ۴۵ درصد بوده است.

زنان سرپرست خانوار، از جوان تا پیر، از کارمند، کارگر تا کشاورز فصلی

در تازه‌ترین آمار از بین ۵۶ هزار کارگر و کارمند اخراجی جهت دریافت بیمه‌بیکاری، یک‌سوم‌شان زن بودند.

همچنین مدیرکل دفتر خانواده سازمان بهزیستی کشور نیز گفته: «به‌طور میانگین از هر ۴.۵ خانوار در ایران، مدیریت یک خانوار بر عهده یک زن است و شرایط جنگ اختلال، تعلیق یا توقف کامل ۲۹۷۵ فرصت شغلی برای زنان سرپرست خانوار را به دنبال داشته است.»

بنا بر آمار مهرماه ۱۴۰۴، سن زنان سرپرست خانوار به ۲۴ سال نیز رسیده است. گزارش‌های رسمی نهادهای ذی‌ربط افزایش آمار طلاق به ۴۱ درصد به نسبت دو سال گذشته را عامل اصلی این امر می‌دانند.

اما این آمار نمی‌تواند صحیح باشد، چرا که در این نهادها، جایی برای ثبت و رویت #زنان_رهاشده نیست. زنانی جوان و میانسال که حق طلاق ندارند، همسران آنها زندگی و فرزند را رها کرده و یا برای حضور در دادگاه غایبند و یا زندگی دیگری دارند و اما حاضر به ثبت رسمی طلاق نیستند! این زنان در هیچ یک از دسته‌بندی‌های رسمی قرار ندارند و زن/مادرانی تنها هستند که برای گذران زندگی‌شان می‌جنگند.

تاکنون بیش از ۴ میلیون نیروی کار اخراج شدند که این آمار متکی بر وجود «قرارداد کاری» و «برخورداری از بیمه» است. در تاریخ ۳۱ فروردین ماه سال جاری، اقتصادنیوز گزارش داده بود که: «بیش از ۷۰ درصد زنان کارگر قراردادهای موقت، سفیدامضا، شفاهی یا بدون بیمه دارند.»

زنان کشاورز فصلی و بی‌زمین، زنان کارگر قالبیافی و تولیدات صنایع‌دستی، زنان کارگر در شرکت‌های خصوصی و پیمانی، زنان کارگر در حوزه‌های تولیدی و کارگاه‌های بزرگ و کوچک، زیرزمینی و خدماتی، بدون بهره‌مندی از قرارداد رسمی کار و حق بیمه و بعدها، بازنشستگی، «عُمری در کار» هستند و حتی اخراج‌شان نیز در لیست آمارها جای نمی‌گیرد.

زنان دستفروش، زنان مشغول به کار در اپلیکیشن‌های تهیه غذای خانگی و زنانی که با ماشین برای اسنپ و تپسی کار می‌کنند نیز زیر سایه‌ی قطعی نت و جنگ، فقیرتر از قبل شدند.

ضروری است که بگوییم، حتی اگر اخراج از کار و فقرحداکثری نیز وجود نداشت، همین جنگ استمراری برای نابودی زنان و خاصه زنان سرپرست خانوار کافی بود. زنانی که مدیریت تحصیلی فرزندان با آموزش آنلاین، فشارهای فیزیولوژیک و روانی فزاینده و آینده‌ای نامعلوم، آنها را فرسوده‌تر کرده است.

#روز_جهانی_کارگر

#ژن_ژیان_نازادی

#اشتغال_زنان

*روز جهانی کارگرسوسیسی (Bratwurst) و مبارزه طبقاتی

امسال در تظاهرات اول ماه مه تعداد شرکت کنندگان بی‌سابقه بود

صدها هزار نفر در تظاهرات اتحادیه‌ای در سراسر آلمان شرکت کردند

اول ماه مه : صدها هزار نفر در تظاهرات اتحادیه‌ای در سراسر آلمان شرکت کردند . به استثنای موارد معدودی؛ عمدتاً همه جا با مشارکت اجتماعی همراه بود.

درست به موقع برای روز جهانی کارگر، سازمان مردم نهاد آکسفام (NGO.OXFAM) بار دیگر به طور تجربی تضاد جهانی بین سرمایه و کار را اثبات کرده است: «در حالی که درآمد حقوق‌های بالا (در آمد مدیران کنسرن ها و کارتل ها و...) از سال 2019 به میزان 54 درصد افزایش یافته است، دستمزد واقعی مزدبگیران 12 درصد کاهش داشته است.» ثروتمندان، ثروتمندتر می‌شوند، فقرا فقیرتر: (سپس با کنایه به سرمایه داران) " اول برد شما بعدش بدنبال مبارزه طبقاتی ما" !

در مقابل؛ کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری آلمان (DGB) ، بزرگترین تشکل مزدبگیران، با شعار نسبتاً بی‌سروصدای «اول شغل ما، سپس سود شما»، خواهان اعتراض کارگران در اول ماه مه شد .

آنها (کارگران) مدت‌هاست که خود را به برده گی کار مزدی واداشته اند. به همین دلیل، تا اوایل بعد از ظهر گزارش شد که حدود 367000 (سیصد و شصت و هفت هزار نفر برای 435) چهارصد و سی و پنج) تجمع (در آلمان) بسیج شدند. خبرنگاران یونگه ولت (jW) در سراسر کشور در محل‌های تجمع حضور داشتند.

یکی از متصدیان پمپ بنزین که متأسفانه مجبور بود در نزدیکی محل تجمع اولیه در هامبورگ کار کند، با خوشحالی از دیدن داس و چکش که در آفتاب ظهر با پس‌زمینه قرمز می‌درخشید، اظهار داشت: «مردم تقریباً فراموش می‌کنند که موضوع چیست؟!»

رئیس اتحادیه صنایع غذایی ، (NGG) مورد استقبال قرار گرفت: «مشارکت، پرداخت مستمر دستمزد - هیچکدام هدیه نیستند، همه چیز به سختی به دست آمده است.» هزینه‌های جنگ و بحران نباید به کارگران تحمیل شود. دفاع از هشت ساعت کار روزانه برای اتحادیه‌ها مسئله ای محوری است!

در شهر آگسبورگ (Agusburg) مایکل واسیلیادیس (Michael Vassiliadis) ، دبیر اتحادیه (IG BCE معادن ، شیمی ، انرژی) رویکردی اجتماعی‌تر اتخاذ کرد: او اظهار داشت که اگرچه سیاست‌های

تسلیماتی و امنیتی قابل توجه هستند، اما ثروتمندان باید از طریق مالیات بر تسلیحات به توزیع عادلانه‌تر کمک کنند. او افزود که قبلاً نگرانی‌های مردم را به صدراعظم منتقل کرده است! با این حال سخنران موضع ضد کارگری او (مرتس) رامحکوم کرد.

دبیر شورای محلی تولیدکننده اسلحه رنک (Renk)، با ستایش از شغل خود سخنانش را به پایان رساند - و به همین دلیل مورد تمسخر حضار قرار گرفت.

در فورث، (Fürth) یک آموزگار مهدکودک که در اتحادیه وردی (Verdi) عضو است، عمدتاً برای "آموزش مسالمت آمیز کودکان" صدای خود را بلند کرد. او استدلال کرد که "نظامی‌گری" منجر به «کشیده شدن کودکانی که ما از آنها مراقبت می‌کنیم به جنگ‌های ثروتمندان» می‌شود. تضاد بین رهبری اتحادیه‌های کارگری و اعضای عادی جامعه امسال دوباره قابل لمس بود. یکی از کارمندان شهرداری نتیجه افزایش سرسام‌آور هزینه‌های زندگی را با اقدامات ریاضتی مطرح کرد: «غذا گران‌تر می‌شود، مسکن گران‌تر می‌شود، انرژی گران‌تر می‌شود؛ چراغ‌های راهنمایی ما شکسته، پل‌های ما خراب شده‌اند، همه چیز در حال فروپاشی است.» او افزود: «پول هست، فقط باید آن را به دست آوریم.»

مبارزه طبقاتی در کلن (Köln) جنبه‌ای طنزآمیز به خود گرفت. این تظاهرات با شعار «مردم مقدم بر سود» توسط وزیر سابق بهداشت کارل لوتربا (Karl Lauterbach) و شهردار تورستن بورمستر

(Torsten Burmester)، هر دو عضو حزب سوسیال دموکرات (SPD)؛ رهبری می‌شد.

هنگامیکه کارگران ویتیچ روسمان (Witich Roßman) از شاخه کلن کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری آلمان (DGB)، سرانجام با صراحت صحبت کرد، با صدای بلندتری تشویق اش کردند: «شما نمی‌توانید در مورد کاهش هزینه‌های اجتماعی صحبت کنید! اما در همان حال در مورد هزینه‌های تجدید تسلیحات سکوت کنید!» او افزود که جنگ نه تنها هیچ امنیتی به همراه نداشته، بلکه تنها ویرانی، به ویژه در ایران، سودان و فلسطین، به دنبال داشته است.

چنین مخالفتی در مورد سیاست خارجی آلمان در کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری آلمان (DGB) امری عادی نیست. در درسدن (Dresden) چهره آشکارتری بخود گرفت.

یک فعال طرفدار فلسطین شکایت کرد که تلاش‌ها برای «به عقب راندن ما با بنرهای بزرگ و راهپیمایی آهسته» شکست خورده است. او ادعا کرد که توجه ارائه شده برای این مانور این بود که روز کارگر صرفاً مربوط به کار است. ظاهراً DGB ساکسن (Sachsen) به برخی آموزش‌های اصلاحی در مورد همبستگی بین‌المللی نیاز دارد!؟

این مقاومت نتیجه داد و مزدبگیران ونزوئلایی روز جمعه توانستند جشن بگیرند. پس از هفته‌ها اعتراض، دولت ونزوئلا روز پنجشنبه اعلام کرد که حداقل دستمزد را به میزان قابل توجه 3/26 درصد افزایش می‌دهد و به معادل تقریباً 205 یورو (دویست و پنجاه دلار) در ماه می‌رساند. علاوه بر این، قرار است حقوق بازنشستگی دولتی حدود 60 دلار (شصت دلار) افزایش یابد. به اتحادیه‌های

کارگری آلمان توصیه می‌شود که نه تنها حملات سرمایه آلمان را دفع کنند، بلکه با مبارزات خود نیز پاسخ دهند .

منبع یونگه ولت Jungewelt .

نویسنده. نیکی اولمن Niki Uhlmann

ترجمه چت جی پی تی

ویراستار محسن خوشبین

اول ماه مه 2026

موخره: امسال در تظاهرات اول ماه مه تعداد شرکت کنندگان بی‌سابقه بود !

<https://www.jungewelt.de/artikel/521843.kampftag-der-arbeiterklasse-bratwurst-und-klassenkampf.html>

*سندی‌کای ت. ژ. ت فرانسه: اول مه از آن ماست!

بیش از ۳۲۰ راهپیمایی و تجمع برای دفاع از روز ۱ مه، دستمزدها، عدالت اجتماعی و صلحی عادلانه و پایدار برگزار شد. بیش از ۳۰۰ هزار نفر در این تظاهرات شرکت کردند؛ رقمی که نسبت به سال گذشته افزایش داشته است. از جمله نزدیک به ۱۰۰ هزار نفر در پاریس، ۳۰ هزار نفر در مارسی، ۱۲ هزار نفر در لیون و تولوز، ۸ هزار نفر در بوردو، ۷ هزار نفر در گرونویل، و همچنین برای مثال ۴۵۰ نفر در ویل‌فرانش-سور-سون، ۳۰۰ نفر در ریوم، ۸۰ نفر در سن-افریک و...

«اول مه، تعطیل و با حقوق؛ برای به‌دست آوردنش جنگیدیم و برای حفظش هم خواهیم جنگید!»

«پول برای خدمات عمومی، نه برای جنگ»

«افزایش دستمزدها، نه سود سهامداران»

«پول برای اشتغال، نه برای کارفرمایان»

«نان، صلح، آزادی»

«اجتماع ملی (راسامبلمان ناسیونال) بدترین دشمن کارگران است»

روز اول مه، به عنوان روز جهانی مبارزه کارگران، امسال اهمیت ویژه‌ای داشت. در حالی که حملات به این روز تعطیل رسمی (که باید تعطیل و با حقوق باشد) شدت گرفته، قیمت‌ها سر به فلک کشیده، دستمزدها راکد مانده و سودجویان جنگی سودهای کلان به جیب می‌زنند، صدها هزار نفر از کارکنان، بازنشستگان، بیکاران و جوانان به خیابان‌ها آمدند.

در همه جا، شرکت‌کنندگان با شعارهایی مطالبه‌گرانه راهپیمایی کردند:

«اول مه، تعطیل و با حقوق؛ برای به‌دست آوردنش جنگیدیم و برای حفظش هم خواهیم جنگید!»

«پول برای خدمات عمومی، نه برای جنگ»

«افزایش دستمزدها، نه سود سهامداران»

«پول برای اشتغال، نه برای کارفرمایان»

«نان، صلح، آزادی»

«اجتماع ملی (راسامبلان ناسیونال) بدترین دشمن کارگران است»

در این راهپیمایی‌ها، اتحادیه CGT بار دیگر بر اهمیت بسیج برای دفاع از اول مه تأکید کرد. پس از یک پیروزی اولیه علیه طرح قانونی که هدف آن وادار کردن ۱.۴ میلیون کارگر به کار در روز اول مه بود، دولت اکنون می‌کوشد به‌صورت فوری قانونی مبهم را تحمیل کند که بیش از ۲۰۰ هزار کارگر را در شمول استثنای تعطیلی اول مه قرار می‌دهد. CGT یادآور شد که «داوطلبانه بودن» در

محیط کار وجود ندارد و از مردم خواست به‌طور گسترده طومار مشترک ۸ اتحادیه با عنوان «نه به تحمیل اول مه!» را امضا کنند؛ طوماری که اکنون نزدیک به ۱۱۴ هزار امضا دارد.

در این تجمع‌ها، CGT همراه با معترضان بر دفاع از صلح و همبستگی با کارگران سراسر جهان که از جنگ‌ها، بمباران‌ها و پیامدهای مرگبار اقدامات دولت‌های راست افراطی رنج می‌برند تأکید کرد؛ دولت‌هایی که می‌خواهند قانون زور را جایگزین حقوق بین‌الملل کنند.

این اول مه همچنین فرصتی بود برای تأکید دوباره بر مبارزه با ایده‌های راست افراطی، نژادپرستی و یهودستیزی. دنیای کار به‌طور مستقیم هدف حمله «اجتماع ملی» و متحدانش قرار گرفته که میان کارگران تفرقه و نفرت می‌افکنند. آنان در خدمت سرمایه هستند و به ابزاری برای زیاده‌خواهی کارفرمایان علیه حقوق کارگران تبدیل شده‌اند. سازمان کارفرمایی مدف (Medef) نیز با دیدار با این حزب در هفته گذشته، گامی دیگر در عادی‌سازی آن برداشت؛ دیداری که نشان می‌دهد خط قرمزها توسط کارفرمایان شکسته شده است و ماهیت به‌ظاهر اجتماعی اما در واقع سرمایه‌محور این حزب را آشکار می‌کند.

در هر جایی که راست افراطی در قدرت است، دنیای کار و نمایندگان آن نخستین قربانیان هستند. برای نمونه، در شهر لیون، شهردار وابسته به این جریان مانع برگزاری مراسم اول مه شد. در سن-آولود نیز شهردار می‌خواهد از برگزاری برنامه‌ای که CGT سازمان داده جلوگیری کند. دیروز هم شهردار کارکاسون تمام اتحادیه‌ها را هدف قرار داد و قصد حذف دفاتر آنها را دارد. حمله به اتحادیه‌ها، حمله مستقیم به کارگران، حقوق آنها و توانایی‌شان برای سازماندهی و اثرگذاری است.

امروز CGT در نامه‌ای رسمی به نخست‌وزیر، خواستار قرار گرفتن یک برنامه اضطراری برای حمایت از کارگران در دستور کار شد؛ برنامه‌ای که شامل مهار قیمت سوخت، بازگرداندن قیمت‌های تنظیم‌شده برای گاز و برق، افزایش همه دستمزدها، حداقل حقوق (SMIC)، شاخص حقوقی و حداقل مزایای اجتماعی است. این‌ها اقداماتی ملموس و ضروری برای شهروندان هستند.

بیش از ۷۰ هزار نفر طومار «افزایش قیمت سوخت: ما حاضر نیستیم برای کار کردن پول بدهیم!» را امضا کرده‌اند. از دوشنبه ۴ مه، چندین بخش شغلی از جمله حوزه سلامت، خدمات اجتماعی و خدمات عمومی محلی مقابل مجلس ملی تجمع خواهند کرد. همان روز، کارکنان آزمایشگاه‌های تشخیص پزشکی نیز برای افزایش دستمزد و بهبود شرایط کاری دست به اعتصاب خواهند زد. مبارزات زیادی در شرکت‌ها و ادارات بر سر دستمزدها، اشتغال و آینده صنعتی در جریان یا در حال برنامه‌ریزی است. کارکنان راه‌آهن نیز در حال تدارک یک اعتصاب سراسری در ماه ژوئن هستند.

در چنین فضای مطالبه‌گر و مبارزاتی، و با تکیه بر این اول مه گسترده، CGT از همه فعالان و سازمان‌های خود می‌خواهد که همراه با دنیای کار، پاسخ و واکنش لازم را سازمان‌دهی کنند.

شهرمونتروی، ۱ مه ۲۰۲۶

***سایه جنگ ایران بر راهپیمایی روز کارگر؛ از درگیری با پلیس در فیلیپین تا بازداشت معترضان در ترکیه**

همزمان با روز جهانی کارگر و مطابق معمول هر ساله گروه‌هایی از مردم و کنشگران صنفی و کارگری در کشورهای مختلف به خیابان آمدند و تجمع و راهپیمایی بر پا کردند؛ رویدادی که در بعضی کشورها تا نیمروز جمعه درگیری با پلیس، بازداشت و حواشی دیگر را به همراه داشت.

از بامداد روز جمعه یکم مه (۱۱ اردیبهشت) راهپیمایی روز کارگر در کشورهای آسیایی از جمله تایوان، کره جنوبی و پاکستان برگزار شد.

شماری از شهروندان و کنشگران کارگری و اجتماعی و نیز هواداران گروه‌های چپ‌گرا در عراق نیز به خیابان آمدند و شعار سر دادند.

در اندونزی کارگران خواستار حذف قوانین برون‌سپاری، افزایش حداقل دستمزد و حمایت از کارگران خانگی و کارگران مهاجر در خارج از کشور شدند.

گسترش و طولانی شدن جنگ ایران وضعیت کارگران اندونزی را نیز تحت تأثیر قرار داده زیرا یافتن مواد اولیه به‌ویژه مواد پلاستیکی در این کشور روزبه‌روز دشوارتر و گران‌تر می‌شود.

در جریان راهپیمایی روز جهانی کارگر در مانیل، پایتخت فیلیپین، راهپیمایان در نزدیکی سفارت آمریکا با پلیس درگیر شدند؛ اعتراضاتی که تحت تأثیر مستقیم پیامدهای اقتصادی جنگ ایران شکل گرفت.

معترضان با اشاره به افزایش هزینه‌های انرژی و کاهش قدرت خرید، خواستار افزایش دستمزدها، کاهش مالیات‌ها و مهار قیمت نفت شدند.

همزمان، نقش آمریکا در جنگ ایران هدف انتقاد شدید قرار گرفت و گروه «کیلوسانگ مایو اونو» با دادن شعار علیه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل و فردیناند مارکوس، رئیس‌جمهور فیلیپین همزمان به جنگ در خاورمیانه و فشارهای اقتصادی بر کارگران اعتراض کردند.

افزایش قیمت سوخت به دلیل جنگ در خاورمیانه پیش از این نیز در فیلیپین اعتراضاتی را برانگیخته بود.

بازداشت‌ها در ترکیه

پلیس ترکیه روز جمعه همزمان با روز جهانی کارگر در استانبول حدود 15 معترض را که در تلاش بودند برخلاف ممنوعیت دولتی خود را به میدان تقسیم برسانند، بازداشت کرد.

به گزارش یورو نیوز، دولت ترکیه مدت‌هاست به دلایل امنیتی برگزاری تجمعات در میدان تقسیم را ممنوع اعلام کرده است، اما برخی احزاب سیاسی و اتحادیه‌های کارگری تأکید کرده‌اند که به سوی این میدان، که برای جنبش‌های کارگری ارزش نمادین دارد، راهپیمایی خواهند کرد.

گزارش تصویری:

پاکستان:

فیلمین:

ترکیه:

***عفو بین الملل: مردم ایران تقریباً هر روز صبح با خبر اعدام معترضان و دگراندیشان مواجه می‌شوند**

جامعه بین‌المللی نباید به تشدید اعدام‌های خودسرانه مخالفان سیاسی و معترضان برای ایجاد رعب و وحشت بی‌تفاوت بماند

جامعه بین‌المللی نباید در حالی که مقامات ایرانی به تشدید اعدام‌های خودسرانه مخالفان سیاسی و معترضان برای ایجاد رعب و وحشت ادامه می‌دهند، بی‌تفاوت بماند. با توجه به اینکه شمار زیادی از معترضان و مخالفان در معرض خطر جدی اعدام قرار دارند و از ۳۰ مارس ۲۰۲۶ تقریباً هر روز مردم با اخبار هولناک اعدام‌ها از خواب بیدار می‌شوند، ما از همه کشورهای می‌خواهیم که با قاطعیت اعتراض خود را اعلام کرده و اقدامات دیپلماتیک فوری و هماهنگ انجام دهند تا از مقامات ایرانی بخواهند فوراً همه اعدام‌ها را متوقف کرده و تعلیقی بر مجازات اعدام اعمال کنند.

از زمان حملات غیرقانونی ایالات متحده و اسرائیل در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، مقامات ایرانی دست‌کم ۲۲ نفر را که در پرونده‌هایی با انگیزه‌های سیاسی و پس از محاکمه‌هایی به‌شدت ناعادلانه محکوم شده بودند، به‌طور خودسرانه اعدام کرده‌اند. افراد اعدام‌شده شامل ۱۰ معترض، ۹ مخالف سیاسی و ۳ نفر دیگر هستند که به «قیام مسلحانه علیه حکومت» (بغی) یا جاسوسی برای ایالات متحده و/یا اسرائیل متهم شده بودند. سازمان عفو بین‌الملل موارد ۱۳ نفر از این مردان را مستند کرده است. این ۱۳ نفر پیش از اعدام، در دوران بازداشت تحت شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها قرار گرفته بودند؛ از جمله ضرب‌وشتم، شلاق، حبس طولانی‌مدت در سلول انفرادی و تهدید به مرگ با اسلحه، و سپس در محاکمه‌هایی به‌شدت ناعادلانه که تنها چند ساعت طول کشیده و بر «اعترافات» اجباری متکی بود، محکوم شدند.

از زمان خیزش «زن، زندگی، آزادی» در سال ۲۰۲۲، مقامات ایرانی به‌طور فزاینده‌ای از مجازات اعدام به‌عنوان ابزاری برای سرکوب سیاسی استفاده کرده‌اند تا با ایجاد ترس، از هرگونه بسیج و حرکت اعتراضی بیشتر از سوی کسانی که خواهان تغییرات اساسی هستند جلوگیری کنند؛ به‌طوری که هزاران نفر پس از محاکمه‌هایی به‌شدت ناعادلانه به‌طور خودسرانه اعدام شده‌اند. روند اعدام‌ها پس از جنگ ۱۲ روزه در ژوئن ۲۰۲۵ بیش از پیش شدت گرفت و تا پایان سال ۲۰۲۵، شمار اعدام‌ها به سطحی رسید که در بیش از چهار دهه گذشته بی‌سابقه بوده است.

***برآورد خسارت سنگین قطع اینترنت در ایران**

با گذشت ۶۳ روز از قطع سراسری اینترنت بین‌المللی، خسارت روزانه ۳۰ تا ۴۰ میلیون دلار مستقیم و تا ۷۰ تا ۸۰ میلیون دلار با احتساب اثرات غیرمستقیم برآورد می‌شود.

حدود ۱۰ میلیون نفر معیشتشان مستقیماً تحت تأثیر قرار گرفته و گزارش‌های رسمی و صنفی از بیکاری حدود ۱ میلیون نفر به‌صورت مستقیم و تا ۲ میلیون نفر به صورت غیرمستقیم، عمدتاً در کسب‌وکارهای کوچک و خانگی خبر می‌دهند.

مجموع خسارت این دوره بین ۱.۸ تا ۳ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود و با احتساب دوره‌های قبلی قطع در دی و بهمن، این رقم از ۴۰۰ هزار میلیارد تومان فراتر رفته است.

برپایه گزارش رسانه ای شده، این آمار بر اساس اظهارات وزیر ارتباطات، اتاق بازرگانی، سازمان نظام صنفی رایانه‌ای و نت‌بلاکس بوده و محافظه‌کارانه محسوب می‌شود؛ به‌طوری که ابعاد واقعی خسارت و بیکاری پنهان احتمالاً بیش از این است.

***بازداشت نالان حکمتی‌راد، معلم زبان انگلیسی در مهاباد و انتقال به زندان نرده**

بر اساس گزارش‌های رسیده از منابع حقوق بشری، نالان حکمتی‌راد، معلم زبان انگلیسی ساکن مهاباد و هم‌اکنون با قرار بازداشت موقت در زندان نرده نگهداری می‌شود.

نالان حکمتی‌راد، در تاریخ ۱۸ فروردین ۱۴۰۵ توسط نیروهای امنیتی در یکی از خیابان‌های شهر مهاباد و بدون ارائه حکم قضایی بازداشت شده است. نیروهای امنیتی پس از بازداشت، او را به منزل خانوادگی‌اش منتقل کرده و در جریان تفتیش خانه، تعدادی از وسایل شخصی خانواده از جمله لپ‌تاپ، هارد دیسک و کتاب‌ها را با خود ضبط کرده‌اند.

این نوع بازداشت‌های بدون شفافیت قضایی و همراه با ورود به حریم خصوصی خانواده‌ها، بار دیگر نگرانی‌ها درباره تداوم فشار بر معلمان و فعالان آموزشی را تشدید کرده است؛ فضایی که در آن امنیت شغلی و حتی زندگی روزمره معلمان به‌طور فزاینده‌ای در معرض تهدید قرار می‌گیرد.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی معلمان ایران این بازداشت خودسرانه و روند همراه با نقض آشکار حقوق شهروندی را به‌شدت محکوم می‌کند و آن را در امتداد سیاست‌های سرکوبگرانه علیه معلمان و فعالان آموزشی می‌داند. این شورا خواستار آزادی فوری نالان حکمتی‌راد، پایان دادن به بازداشت‌های غیرقانونی معلمان و سایر شهروندان است.

akhbarkargari2468@gmail.com